

heemkundige kring
Meise -Oppem -Wolvertem

BERLA

driemaandelijks tijdschrift
jaargang 1983 nummer 1

Berla

Berla groeit langzaam. Na één jaar werking tekent zich de kern af die de overleving van onze heemkundige kring waarborgt.

Elders in dit tijdschrift worden de markantste activiteiten opgesomd.

Samen zoeken we naar het verleden van ons dorp. Naar de gewoonten en gebruiken van de mensen die er leefden. Wij trachten hun geschiedenis te achterhalen. Wij willen hun ingreep op de omgeving waar wij nu wonen in het licht stellen. Wij verzamelen hun werktuigen, vrijwaren hun kunstwerken en graven naar hun verleden.

Om de leden en belangstellenden regelmatig in te lichten over de werkzaamheden van onze kring en de resultaten van de opzoekingen breder bekend te maken, werd beslist een tijdschrift te publiceren.

Zoals U zult ervaren, behelst dit nummer interessante bijdragen die opgesteld werden door de heer L. VAN HEMELDONCK en de eerwaarde heer pastoor L. SAERENS.

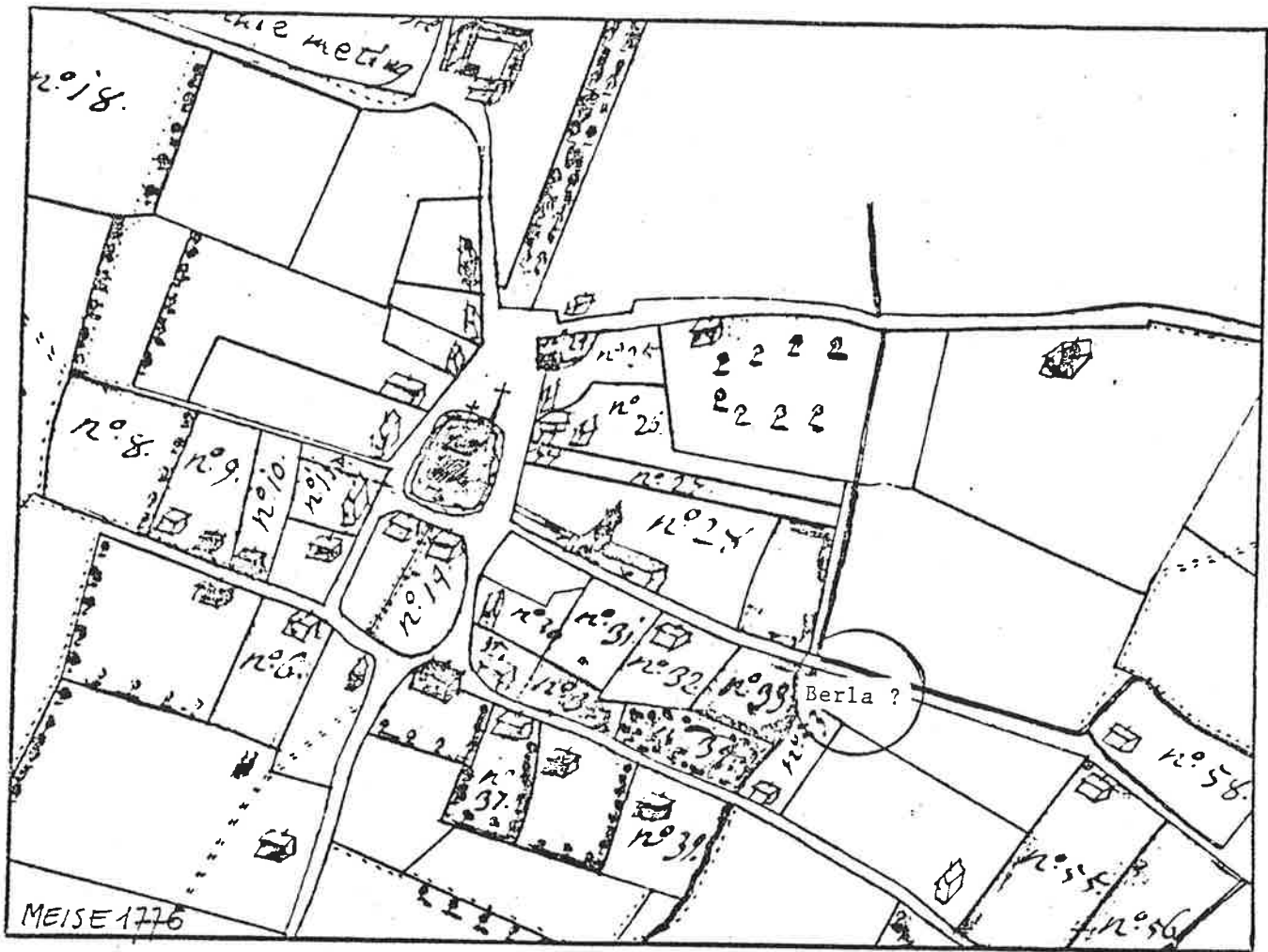
Daarom durven we beweren dat wij niet starten met een bescheiden informatieblad, maar de weg kiezen van een volwaardig heemkundig tijdschrift.

Om dit blijvend te realiseren zal de inzet gevergd worden van de actieve leden van onze kring. Wij hopen dat de oproep van de redactie die U verder leest, gehoor zal vinden.

De tentoonstelling tijdens de stichtingsvergadering - nu reeds een jaar geleden - lichtte de sluier op van het uiteindelijk doel van onze kring: een heemkundig museum oprichten in onze fusiegemeente, om zo in het heden de boodschap van het verleden te bewaren voor de toekomst.

De weg is lang, maar wij stappen...

René Bellemans
Voorzitter

Berla of het Waterken

De eerste nederzetting van wat de "ridder" en later de "dorpsheer" van Meise zou worden, was gelegen in de vlakte waar thans de eerste tuinwijk staat naar Amelgem toe.

Zoals meestal in deze tijden was het een omwalde hoeve, uit veiligheidsredenen en ook wel voor afwatering der eerder laag gelegen gedeelten. Meerdere beekjes - die in verbinding stonden met de pastorijvijver - voedden de hofgracht rond het riddergoed. Zij zijn, op de O.L.Heerbeek na, sedert lang verdwenen door wijziging van de afwatering of zijn roemloos in het riolennet geeindigd.

Dit riddergoed droeg dus met reden de naam "WATERKEN", doch werd ook om ongekende reden "BERLA" genoemd. Het woord "Berla" komt niet voor in het "Middelnederlandsch Woordenboek" van J. Verdam, uitgegeven in 1911.

Het is niet geweten wanneer het oorspronkelijk hoevegebouw van leemvakwerk en strodak vervangen werd door een stenen gebouw. Evenmin is geweten wanneer deze ligging als verblijfplaats opgegeven werd en de dorpsheer het kasteel liet optrekken, genoeg gekend door de gravure van Harrewyn en dat baron Vanderlinden in 1818 liet vervangen.

Wel vindt men terug dat de bastaarden van Boechout in 1548-1549, het in leen hadden van de heren van Grimbergen. Op dat ogenblik bestond dus reeds het dorpskasteel dat amman Jan vander Ee en Anna van Boechout kochten van het geslacht Berchem-van Immerseel, dat toen Meise voorgoed verliet. Het WATERKEN werd in 1600 overgedragen door Jan, bastaard van Bourgondië en heer van Liezele, aan Jan de Beer, meier van Meise en andere dorpen in de omtrek. Op dat ogenblik was het gebouw

verdwenen en omvatte het slechts een boomgaard en onderverdeelde vijvers.

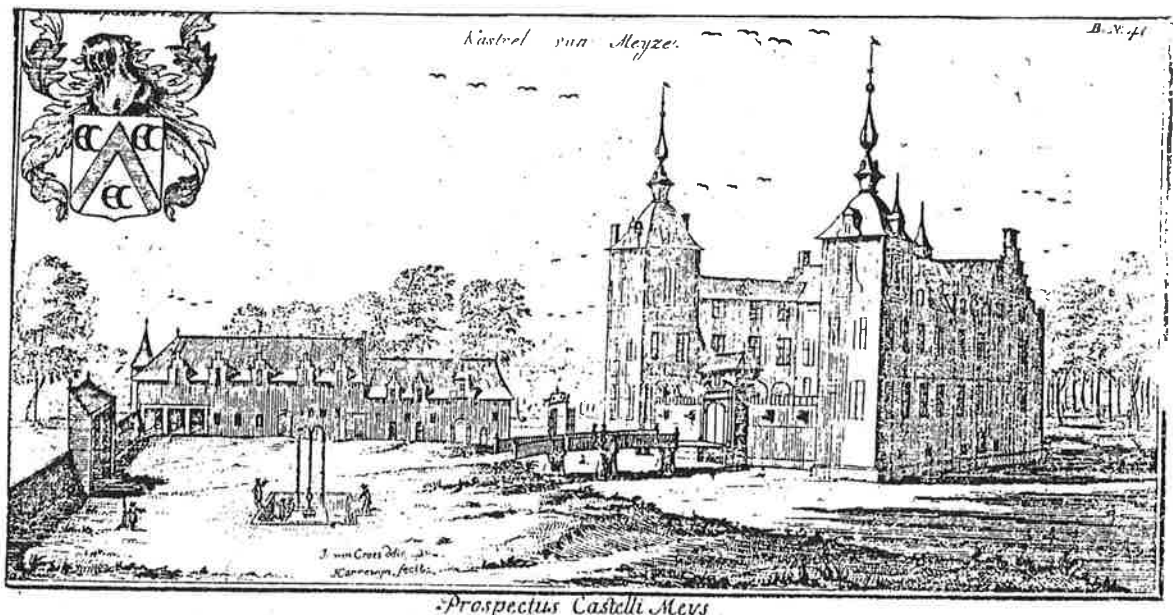
In 1627 stond de toenmalige eigenares, Margriete van Oudenhage, weduwe van Jaspas de Strubbeleer, het af aan Frans De Becker en Johanna De Wit: "groenvissers" d.i. handelaars in riviervis en die er kweekvijvers inrichtten en uitbaatten. Later ging het over in handen van de Vanderlinden's.

Nadat het oorspronkelijke gebouw verdween, werd de naam "het Waterken" overgedragen op een woning gelegen tegen de Brusselweg: het huidige nummer "36". In 1832 werd het verhuurd voor een tijdspanne van 9 jaar tegen 260 frank per jaar en met een oppervlakte van 17 roeden 49 ellen - ongeveer 450 m² - aan Jan-Alexander van Laethem, ontvanger der belastingen alhier. Hij had dit

ambt gekregen wegens de kwetsuren opgelopen te Brussel tijdens de omwenteling van 1830 waaraan hij actief had deelgenomen en waarvoor hem het Ijzeren Kruis toegekend werd.

De naam "Waterken" slaat niet alleen terug op de woning maar ook op het parkgedeelte gelegen rechts van de ingang van de Plantentuin in de richting Amelgem. Zo laat baron Vanderlinden, zichzelf betitelend als: "oppergeneraal der Borgerwacht van België" en Borgemeester der gemeente Meysse, bomen verkopen 13- -1836: "in het WATERKENSBOSC onder Meysse" - 23-1-1843: "in het WATERKENSBOSC te Meysse tegen het Dorp".

L.V.H.

De Pastorij van St.-Martinus Meise

Wanneer men de kerk van St.-Martinus Meise verlaat en de trappen afdaalt naar de straat toe, wordt het oog getroffen door het fraaie zicht dat de uit het Westen oprijzende pastorij biedt, trouwens een beschermd gebouw.

Spijts de asymmetrische verdeling van de gevel met zijn vijf vensters op de verdieping en de twee nokvenstersdeuren in het dak, geeft het gebouw een zeer aanvallige indruk. Wanneer men het van uit de Van Doorslaerlaan bekijkt, stelt men met verwondering vast dat het uit twee tegen elkaar geplakte bouwwerken bestaat.

Practisch zeker was er op deze plaats een pastorij sedert Meise als parochie bestaat, doch dit voert ons terug tot onheuglijke tijden.

Van 1250 tot 1826 werd de parochie bediend door Witheren van de Norbertijnerabdijs van Grimbergen, welke abdijs dan ook instond o.m. voor de pastorij en zulks tot op het ogenblik dat het Frans bewind voorgoed een einde stelde aan wat genoemd werd "l'ancien régime".

Het feit dat destijds met Kerstmis de pastoor een cijns van 2 guldens 14 1/2 stuivers "van syn huys" te betalen had aan de prins van Grimbergen - en niet aan de bezitter van het z.g. "Vanderlinden d'Hooghvorst"-domein - laat reeds vermoeden dat de pastorij door de Berthout's van Grimbergen als grond gegeven werd vóór er specifieke "heren van Meise" waren.

Van de pastorij welke er bestond vóór de huidige, weten wij dat zij tijdens de troebelen in de tweede helft van de 16e eeuw te loor ging, waarschijnlijk te zelfder tijd als het koor van de kerk en in 1574 onbewoond was "zijnde beroofd van haar dak". De pastoor had een onderdak gevonden in het kasteel van Bouchout: aldaar overleed op 3 februari 1578 pastoor Laurentius COPPAERTS of CAPPAERT of COPPEN; als overlijdensdatum worden ook 30 april 1580 en1584 opgegeven.

Zijn opvolger, Antonius Stroobants, stierf er eveneens en dit in zijn eerste functiejaar 1584. Over zijn opvolgers - Michiel De Meester (+1590) en Geeraerd De Boeck (+1619) - is de

juiste verblijfplaats niet gekend.

De volgende pastoor, Lud. Moreau, overleden in 1647 zal in extremis de huidige pastorij kunnen betrekken. De dekenale bezoeken, beschreven in het archief van het aartsbisdom, vermelden: "1574 - Domus pastoralis inhabitur, sine tectus est" en verder leest men: "1650 - Domus pastoribus novi".

Inderdaad zou het gedeelte van de pastorij naar de kerk gericht, gebouwd zijn in 1647 door de zorgen van prelaat Christoforus Outers, abt van Grimbergen, die in hetzelfde jaar zou komen te overlijden.

Pastoor C. Van Daelem (1880-1912) noemt het gebouw "zuiveren Vlaamschen stijl" doch wegens de zijdelingse trapgevels wordt meestal de benaming "Spaanse stijl" gebezigd.

Wie het gebouwd heeft is niet gekend. Het biedt echter een duidelijke gelijkheid met de andere Norbertijnerpastorijen uit het zelfde tijdperk b.v. Ramsdonk.

Het naar het Westen gerichte deel van de pastorij werd er in 1730 bijgevoegd door de zorgen van de toenmalige prelaat Augustinus Van Eeckhout. Op 6 juni legde hij de eerste steen en zijn wapen met de leuze "Ministerium tuum imple" werd aangebracht boven de deur aan de achterzijde.

Dat tot deze aanvullende bouw werd besloten is waarschijnlijk te wijten aan het feit dat - zo het voorgedeelte kon volstaan voor de voorziene bewoners (pastoor, onderpastoor die zich speciaal met St.-Brixius bezig hield, een knecht, een "meissen") - zulks onvoldoende bleek ingevolge de in 1728 afgesloten overeenkomst tussen de abdijs en Frans Melchior ROOSE, baron van Bouchout. Deze overeenkomst voorzag het weder oprichten van een "cappelanye", waarvan de titularis moest fungeren 't zij in de kapel van het kasteel, 't zij in de parochiale kerk, doch met de bepaling dat "den heer capellaen sal wonen ten huysen van den heer pastoor van Meys".

Volgens pastoor VAN DAELEM diende vóór de Franse revolutie de pastorij tot rusthuis van de prelaten van Grimbergen, doch deze bewering is niet door schriftelijke bewijzen gestaafd.

Rond 1804 werd naast de pastorie de straat getrokken welke thans "Van Doorslaerlaan" heet en die een groot gedeelte van de hof afnam d.i. al wat ligt tussen de huidige tuin en de Krogstraat.

Toen de abdij van Grimbergen door het Franse Bewind opgeheven werd, viel het onderhoud en de versiering van de pastorie uit bevoegde handen weg om overgedragen te worden aan gemeentebestuur en kerkfabriek, welke niet steeds dezelfde kunstzin bezaten of over de nodige geldmiddelen beschikten.

Na practisch een eeuw verwaarlozing zag

de pastorie er in 1895 maar treurig uit: de kruisen waren uit de grote vensters geworpen, de kleine vensters toegemetseld; de vier gevels met hun mooie plinten en andere versierselen in witte steen, waren overplakt en overwit.

Hoe is het er dan toch van gekomen de pastorie thans in haar oorspronkelijke staat terug te zien ?

Het is de reeds hoger vermelde pastoor VAN DAELEM die het antwoord op deze vraag geeft in zijn aantekeningen over de restauratie van 1902, waarvan de herdenkingssteen in de muur gemetseld nabij het toegangspoortje, gewag maakt.

In 1897 was hij er in geslaagd de kerk te doen restaureren en op 3 november 1897 kwam de Commissie van Monumenten om de uitgevoerde herstellingswerken aan de kerk goed te keuren... en daarna in de pastorie te dineren.

De geschiedenis heeft zich niet uitgesproken of het mirakel te danken is aan de goede wijnkelder -dit volgens de goede oude traditie - van pastoor VAN DAELEM. Feit is dat de heer Helleputte, voorzitter van de Commissie, na de maaltijd het woord nam, de heer pastoor met de restauratie gelukwensde en hem zegde dat "zo men de pastorie wilde herstellen hij deze tussen de monumenten van 3e klas (volgens de toenmalige classificatie) zou gesteld hebben, met toekenning van subsidies, doch met de voorwaarde dat zij in haar oorspronkelijke stijl gebracht worde..."

Na hem sprak het lid van de Commissie bouwmeester VAN IJZENDYCK: "grote herstellingswerken waren aan de pastorie te verrichten, doch sedert hij in de grote zaal van de pastorie het schilderij gezien had dat een zicht op Meise in 1733 geeft en waarop de oorspronkelijke pastorie (toen pas voltooid) staat, had

hij het vast besluit genomen zodra mogelijk de pastorie in haar originele staat terug te brengen".

En aldus geschiedde. Zijn leerling BARBIER maakt het plan en aannemer GOFFIN voert het uit.

De onkosten beliepen 31.221,48 goudfrank. Subsidies werden verkregen van

Provincie	8.615,05
Ministerie van Justitie	8.609,71
Ministerie van Schone Kunsten	5.140,58
Gemeente	2.000,-
Totaal	24.365,34 frank, zodat de kerkfabriek slechts 6.856,14 frank te dragen had.

Op 25 april 1904 kwam de Commissie van Monumenten de herstellingswerken aan de pastorie uitgevoerd, goedkeuren en definitief opleveren. Zij verklaarde zich tevreden, de werken volmaakt uitgevoerd, de pastorie de schoonste die zij kende en dat "de kerk en de pastorie, Meise op een wonderbare wijze versierd hebben en dat de inwoners van Meise mij (d.i. pastoor Van Daelem) veel dankbaarheid verschuldigd zijn".

Het is niet meer geweten of er toen ook een diner plaats had; alleszins vindt men er geen spoor van terug in het kunstpatrimonium van Meise.

De pastorie was het middenstuk van wat het "curegoed" betreft, waarvan het genot verbonden was aan het ambt van pastoor. Het omvatte praktisch geheel het blok begrepen tussen de huidige Krogstraat en de Van Doorslaerlaan en zulks tot aan de "pastoorsvijver". Midden in de XVIIe eeuw zegt pastoor Lud. Moreau (1619-1647) van zijn verblijf "pomarium cum vinaroli" (boomgaard en wijngaard). Het staat echter niet vast of er wel aan wijnbouw gedaan werd.

In zijn relaas tekent pastoor Van Daelem aan, dat prelaat VAN EECKHOUT de grote zaal in de pastorie "met 5 schone schilderijen versierd heeft, waarvan er 4 gemaakt zijn door een leerling van Teniers en de Madonna door een leerling van Rubens. In 1882 hebben twee artisten of deskundigen, die voor Engeland kunsttaferelen opkochten, mij voor die vijf taferelen de som gepresenteerd van Fr. 18.000 (goudfrank !)".

Rubens was toen reeds 90 jaar dood en David Teniers de Jonge 40 jaar; zodat deze toeschrijvingen wel wat vraagtekens doen oprijzen.

De op de schilderijen aangebrachte restauratieberichten (1881) betreffen een Meise's kunstschilder SCHAKEWITZ Joz. zoon van de aannemer die het gemeentehuis van Wolvertem bouwde en wiens oorsprong en levensloop wel een bijzondere mededeling op zichzelf rechtvaardigen.

Een gedeelte van pastorie en kerk komt voor op een van de houtsneden van Frans MASEREEL, in het boek "Mijn Land". Op deze plaat komt, benevens de initialen "F.M." ook "M.N." voor (Maurits Naessens).

De zetels die de huidige "trouwzaal" sieren, werden aangekocht bij het gemeentebestuur van Laken. Het was in deze zaal met gotische schouw en fraai houten muurbeschoot, dat het hoger aangehaald "historisch" diner plaats had in 1897.

In het andere vertrek, ervan gescheiden door een dubbele deur, bevindt zich een mooie schouw in Louis XVI-stijl.

Het leeuwtje aan de sierlijke trapleuning in de gang, hield een schild die dat verdwenen is. Vermoedelijk droeg dit het wapen van een prelaat van Grimbergen.

L.V.H.

Naamgenoten

MEYS Dorpje in het Franse departement van de Rhône, arrondissement Lyon. Te vinden op ongeveer 7 km van Saint-Symphorien-sur-Coise. Gelegen op 550 m hoogte in het gebied tussen Azergues (Rhône) en Thoranche (Loire).

MEYSSE Stadje in de welbekende Franse Ardèche (arrondissement Privas). Gelegen op een drietal kilometer ten N.-W. van Rochemaure in de Rhône-vallei (Lavezau).

MEYZE Dorpje in het Franse departement Haute Vienne, arrondissement Saint-Ysieux. Gelegen op 6 km van Nexon op "l'Isle Naissante".

MEIS Gemeente in de Spaanse provincie Pontevedra (Galice) op 10 km van Cambadas. Gelegen in een bergachtige streek aan de Uria. De gemeente omvat 7 parochies en meerdere gehuchten.

MEIS Zonder veel commentaar: gelegen ergens in Turkije (Aziatisch gedeelte).

Bestaan er nog andere naamgenoten of bestaan er naamgenoten van Wolvertem, Oppem, Imde, Rossem, Westrode, Meuzegem, Rode of van de andere gehuchten en wijken ?

Geef zonder aarzelen een seintje !

De pastoors van Meuzegem

Mosenghem: de woonplaats of nederzetting van Mose in de Frankische tijd is uitgegroeid tot een parochie en werd sinds de twaalfde eeuw tot aan de Franse Revolutie meestal bediend door de Praemonstratenser kloosterlingen van de abdij Dielegem in Jette.

Een eerste maal wordt Meuzegem vermeld in 1112, bij de schenking van de kerk van Meuzegem door Odo, bisschop van Kamerijk, aan Galtemus, abt van Dielegem.

Dit klooster te Jette werd reeds gesticht en begiftigd in 1095 door Honulphus de Vulvrethem, die zorgde dat er Reguliere Kanunniken van Sint-Augustinus kwamen wonen; hoewel er volgens sommigen zeggen - in 606 een eerste stichting van een kloostergemeenschap tot stand kwam door Sint-Amandus.

Na de overdracht van het Augustijnenklooster aan de Witheren of Praemonstratensers in 1140, werd door Nicolaas, bisschop van Kamerijk, de schenking van het vrije altaar van Immechia (Imde) en Mosenheim (Meuzegem) hernieuwd en bevestigd. In 1147 werd de overdracht van de kapel van Mosenghem (Meuzegem) en de kapel van Himethea (Imde) met al hun afhankelijkheden, bekrachtigd door Paus Eugenius III.

Van toen af werden beide kerken als één parochie bediend tot in 1803, door één pastoor verblijvend te Meuzegem. Een eerste met naam bekend is Profeet Boudewijn in 1287. Later Petrus Sigerii (Segers). Hij overleed op 12 maart 1464.

Dan komen achtereenvolgend:
Philippus Van Der Sijpen, overleden op 30 oktober 1470 (?)
Van 1481 tot 1499: Carolus Lalleman, overleden op 23 januari 1500
Van 1499 tot 1510: Henricus Arnoldi (Arnouts), overleden 13 oktober 1510
Daarna vermoedelijk tot 1525: Joannes Foeghale
Van 1526 tot 1531 (?): Joannes De Tuegele. Hij werd de 36e abt van de abdij van Dielegem.

De vermoedelijke opvolger is Adrianus Van den Bosch. Hij overleed in 1565 en

werd opgevolgd door Livinus Van Coudenbergh, geboren te Brussel uit een patriciërsfamilie op de Koudenberg. Hij werd in 1574 de 39e abt van Dielegem en overleed op 2 augustus 1603 en werd in het koor van de abdijskerk begraven.

Van 1574 tot 1587 hebben wij een vacatuur of is er geen naam te vinden. Het waren troebele tijden.

In 1587 wordt Joannes Van den Bosch pastoor tot 1590. Hij overleed op 24 oktober 1595.

Van 1590 tot 1601 was Joannes Wassenhoven, provisor der abdij, pastoor in Meuzegem en overleed op 19 november 1601.

In 1602 komt Gerardus De Smeth tot 1604. Hij was in 1592 pastoor in Heembeek en later deservitor in Zellik in 1608.

Van 1604 tot 1616: Joannes De Booms. Van 27 februari 1616 tot 1 april 1632: Bartholomaeus Van den Perre. Hij was pastoor in Heembeek van 1613 tot 26 februari 1616 en ook van 2 april 1632 tot aan zijn dood in 1638.

Van 1632 tot 1648: Martinus Van Vianen, gestorven op 22 november 1648.

Van 1648 tot 1665: Gerardus Vranckx. Van 1665 tot 1669: Blasius Cuvelier(ie) alias De Cuyper. Hij overleed aan de pest op 1 september 1669.

Van 22 oktober 1669 tot 1678: Justus Buycx, geboren te Diest in 1617. Zijn naam staat op een monstrans van 1671 in de kerk van Imde. Ten tijde van de pest had hij 16 doden te begraven op twee maanden.

Van 26 november 1678 tot 1682: Guiliemus Coppens. Hij overleed op 10 juli 1682.

Van 1682 tot 1689: Henricus Huys; hij werd de 46e abt van Dielegem. In 1707 en in 1713 werd hij benoemd tot eerste afgevaardigde van de Geestelijkheid bij de Staten van Brabant. Hij bouwde een nieuwe kloosterkerk en overleed op 12 september 1720.

Van 1689 tot 1705: Franciscus Jacobus Geldens, overleden op 8 februari 1705.

Van 1706 tot 1718: Petrus Bedeth. Hij was vroeger onderpastoor in Wolvertem en verzorgde de dienst in Rossem. Overleden op 5 september 1718.

Van 1718 tot 1745: Joannes Baptista Provoost. Op 24 mei 1731 liet hij het

Broederschap van het Hoogwaardig Heilig Sacrament instellen in de kerk van Meuzegem door Kardinaal Thomas Philippus de Alsatia en in 1733 liet hij de huidige pastorie bouwen. Tengevolge van een belangrijke schenking van Kardinaal de Alsatia aan de prelaat van Dielegem, kwam er een onderpastoor in Meuzegem vanaf 1733 en ook een pastoor in Rossem vanaf 1744. Er waren in Meuzegem achtereenvolgens 10 onderpastoors van 1733 tot 1803. Pastoor Provoost overleed op 15 juli 1745. Van 16 juli 1745 tot 1748: Hermannus Servaes. Hij schreef een "Notitie Boeck van de Pastorie van Meusegem en Impde" in 1745, in verband met de beurtrol en verdeling van de Goddelijke diensten in de beide kerken met algemene regel en uitzonderingen. Van 1749 tot 1771: Joannes Baptista Van den Daele, 50e abt van Dielegem, waar hij een nieuw prelaatshuis liet bouwen; thans mooi hersteld en gelegen aan de Tentoonstellingslaan en de Tiebackstraat te Jette. In de kerk van Meuzegem ligt een memoriesteen van Van den Daele, in de vloer aan de doopvont. In de oude kerk was deze steen aangebracht in het koor. Van 1771 tot 1774: Cornelis Nauwens, hij stierf op 9 november 1774. Van 2 april 1775 tot 1794: Benedictus Joannes Darthé, gestorven op 3 september 1794; op dezelfde dag werd de

onderpastoor van Wolvertem, Herman Michel, aangesteld als descervitor en op 30 juni 1795 als pastoor. De vacatuur duurde zolang omville van de afwezigheid van de abt van Dielegem. Hij was de pastoor van de "besloten tijd". De kerk bleef gesloten maar 's zondags vergaderden de parochianen op het kerkhof om er te bidden en te zingen terwijl de pastoor ergens in een nabijgelegen boerderij de H. Mis celebreerde. Na de afschaffing van de abdij van Dielegem in 1796 was pastoor Michel verkleed als boerenknecht. Voor de veiligheid van de pastoor werd goed gezorgd. Nooit zou hij in handen vallen van de Franse agenten bij huisbezoek. Er stonden steeds klompen of "blokken" aan de deur. Wanneer de tippen naar het huis gericht stonden mocht hij binnen, want het was veilig. Wanneer de hielen naar het huis gericht stonden, moest hij zich uit de voeten maken want dan was het onveilig. Pastoor Michel overleed te Wolvertem in 1823, waar hij sinds 1803 pastoor was.

(wordt vervolgd)

P. L. Saerens
pastoor van Meuzegem

De pastoors van Meuzegem

Gebruikte bronnen:

1. Necrologium (Dodenboek) van de abdij van Grimbergen.
2. Necrologium van de abdij van Dielegem, uitgegeven in "Analecta Praemonstratensia", Tomus II Fasc. 3 en 4 & Tomus III Fasc. 1.
3. Archief van de abdij van Grimbergen.
4. Album Pastorum tum Veteris tum hodierni Archiepiscopatus Mechliniensis, opere P.V. Goetschalckx, pastoris in Donk-Ekeren, Tomus I 1908, typis Leopold Van Hoeydonck, Donk-Ekeren.
Vanaf 1559 begint het bisdom Mechelen met een register van de pastoors der parochies, aangegeven vanaf 1550... met slechts een vacatuur van 1574 tot 1587.
5. Archief Meuzegem.
6. Historia sacra et profana Archiepiscopatus Mechliniensis, Cornelii Van Gestel pastoris in Westrem Comitatus Alostani - Tomus I (Hagae Comitum 1725).

Voornaamste activiteiten van Berla Eerste werkingsjaar 1982-1983

13 maart 1982
Stichtingsvergadering
Tentoonstelling

6 april 1982
Samenstelling werkgroepen:
Geschiedenis
Volkskunde
Stamboom
Oudheidkunde

24 april 1982
Proefopgravingen

15 mei 1982
Inventaris archieven Meise

1 juni 1982
Werkvergadering

5 juni 1982
Groepsbezoek St.-Martinus Meise

7 juli 1982
Studie obiits

September-november 1982
Studie boogschuttersgilde
St.-Sebastiaan Meise

4 december 1982
Werkvergadering
Gast spreker: Medard Moerenhout
over "Kerkregisters Wolvertem"

16 december 1982
Ontwerpbespreking tijdschrift

Januari 1983
Inventaris archieven Wolvertem

12 februari 1983
Werkvergadering
Voorbereiding Algemene Vergadering

25 februari 1983
Nicole Coremans spreekt over
"Sagen en Legendes in N.W.-Brabant".
(In samenwerking met het Davidsfonds)

Vanwege de redactie

De gedachte ooit een heemkundig tijdschrift uit te geven was ongetwijfeld aanwezig toen René Bellemans het initiatief nam een heemkundige kring voor Meise, Oppem, Wolvertem en omgeving op te richten.

Nu is het zover. Wij hopen dat dit eerste nummer de aanloop wordt van een eindeloze reeks.

Belangstelling voor heemkunde kan zowel een passieve als een actieve beoefening impliceren. Passieve beoefening van heemkunde beperkt zich tot het lezen en bekijken van wat anderen geschreven en verzameld hebben. Zo kan het bezoeken van musea en historische bezienswaardigheden, als passieve beoefening van heemkunde beschouwd worden. Men mag echter deze vorm van beoefening niet als onbelangrijk of minderwaardig bestempelen. Integendeel, deze interesse voor het verleden kan enkel maar bijdragen tot een verrijking van onze cultuur en de actieve beoefenaars van heemkunde stimuleren in hun studie van onze fusiegemeente en omgeving.

Aktieve leden worden dan ook dringend verzocht, de resultaten van hun opzoekingen en bevindingen kenbaar te maken

en ze door publikatie in "Berla", ter beschikking te stellen van allen die belangstelling hebben voor heemkunde.

Hun grotere of belangrijker werken kunnen eventueel via of met medewerking van de kring, afzonderlijk gepubliceerd worden in jaarwerken.

Ten slotte vestigen wij er de aandacht op dat iedereen zich op "Berla" kan abonneren en lid worden van onze heemkundige kring. Zowel passieve als actieve beoefenaars van heemkunde zijn hartelijk welkom, evenveel als een lidmaatschap uit sympathie.

De leden zullen het tijdschrift automatisch ontvangen.

Aan alle belangstellenden wordt vriendelijk gevraagd een bijdrage van 200 frank over te schrijven op rekening ool.1189490.55 van "Berla".

Beste dank bij voorbaat.

Roger Moerenhout
Secretaris

De Stichtende leden van onze kring

AELVOET Herman
BAEKEN Jef
BELGRADO Marcel
BELLEMANS René
BOON Herman Z.E.H.
BYTEBIER Frank
CALUWE Peter
CARRIERE Peter
CATRY Noël
CHABERT Cecile Mw
CLAES Jef
COREMANS Nicole Mej.
CORNELIS Herwig
DE BONDT Gust
DE CUYPER Jef
DEMESMAEKER Frans
DE MOL Jan

DENDOOVEN André
DE WITTE Theo Z.E.H.
GEYSEN L. Z.E.H.
GILLISJANS Marc
HAECK L. Mej.
HEYVAERT Frans
JACOBS Achiel
LEEMANS Marc
MICHIELS Jacques
MOERENHOUT Roger
MOREAU Raymond
MOYSON Raoul
NAESSENS Maurits +
N.G.C.O.O.
PAS Wim
RAES-LUYPAERT Agnes Mw
SAERENS L. Z.E.H.

SANNEN L.
SEGBERS Marita Z.E.Z.
t' KINT J.
UYTENDAELE Willy
VAN BUGGENHOUT Willy
VAN DEN BROECK Michel
VAN DEN BROECK-BUGGENHOUT Mw
VAN DEN BULCKE Jan
VAN DEN EYNDE J.
VAN DER STIGHELEN Roel
VAN EECKHOUT Jozef
VAN HEMELDONCK E. Mw
VAN HEMELDONCK L.
VAN NECHEL Cecile Mw
VAN ZEEBROECK J.-P.
VERMEEREN Luk
VINDEVOGEL Frank

Verslag van de vergadering

4 december 1982

Na de verwelkoming door voorzitter René Bellemans wordt de dagorde medege-deeld. Vervolgens vraagt de voorzitter om een minuut stilte ter nagedachtenis van een overleden lid, de heer Maurits Naessens.

Volgens de voorzitter is het wellicht wenselijk om de vergaderingen van de kring in de winter op zaterdag te houden. De ruime belangstelling op deze eerste zaterdagse vergadering doet hem zijn vermoeden bevestigen. De aanwezige leden beamen zulks. De volgende vergadering wordt vastgelegd op zaterdag 12 februari 1983. Een algemene ledenvergadering, voorzien op zaterdag 19 maart 1983, zal op deze vergadering voorbereid worden.

De voorzitter vraagt de sekretaris Roger Moerenhout zijn naamgenoot, de heer Medard Moerenhout uit Antwerpen te willen voorstellen. De sekretaris stelt de gastspreker voor die hij heeft leren kennen via opzoekingen i.v.m. de familiegeschiedenis der Moerenhouten. De heer Medard Moerenhout deed belangrijke opzoekingen vanaf circa 1965 in de deelgemeente Wolvertem. Vandaag stelt hij enkele van zijn werken voor. Het betreft opzoekingen in verband met familiegeschiedenis o.a. voor de families De Mol, De Keersmaecker. Daarnaast stelt de heer Medard Moerenhout ook zijn werk betreffende de parochiale registers van de deelgemeente Wolvertem voor. Hij heeft al deze registers kunnen fotograferen; vervolgens na meerdere jaren klasseerwerk een systeem opgebouwd dat toelaat in vrij korte tijd opzoekingen betreffende alle namen welke in de deelgemeente Wolvertem voorkomen te doen. De aanwezige leden bekijken enkele meegebrachte registers en iedereen staat in verwondering. Pastoor Saerens uit Meuzegem spreekt zelfs van een geschenk van God, zomaar uit de hemel gevallen. Voorzitter Bellemans en de andere aanwezigen zijn nog meer verbaasd als de heer Medard Moerenhout de registers aan de kring schenkt. De voorzitter biedt de heer Medard Moerenhout het lidmaatschap van de kring aan, wat deze dadelijk aanvaardt.

Vervolgens wordt de uitgifte van een tijdschrift door de kring besproken. De voorzitter stelt dat dit tijdschrift ervoor moet zorgen dat de resultaten van het opzoekingswerk van de kring niet verloren gaan. Verder kunnen allerlei mededelingen via het tijdschrift gedaan worden; zodat niet langer (dure) postzegels moeten gekocht worden voor aparte brieven. Een enorme besparing zou aldus kunnen verwezenlijkt worden. Na discussie wordt beslist dat de heren Bellemans, Moerenhout, Moreau, Pas en Gillisjans een werkgroep zullen vormen om de problematiek aangaande het tijdschrift te onderzoeken.

Ook wordt de studie van het plaatselijk dialect nader belicht door de heer J. De Cuyper. Dank zij de uitrusting van het audiovisuele centrum van Meise zal de kring deze studie grondig kunnen aanpakken. De studie zal, zoals reeds vroeger overeengekomen, nauw samengaan met het sagenonderzoek van Nicole Coremans. Deze heeft in Waalre (Nederland) haar werk met succes kunnen voorstellen. Ook op 25 februari 1983 zal zij hier met medewerking van het Davidsfonds haar werk voorstellen.

Een lang napraatje besluit de vergadering.

R. Moerenhout
Sekretaris

*In de liefde van de mensen
en in de liefde van God leeft de naam voort van*

EERWAARDE HEER

PAULUS LOUIS SAERENS

Hij werd geboren te Merchtem op 27 mei 1913.

Hij deed zijn intrede in de abdij van Grimbergen op 8 september 1932 en verbond zich door gelofte aan de Norbertijner gemeenschap op 9 oktober 1934.

Na zijn priesterwijding, op 23 oktober 1939, stelde hij de talenten, die God hem gegeven had, op vele terreinen ten dienste van zijn geliefde abdij en van de mensen die hem werden toevertrouwd.

Hij legde zich ernstig toe op de taak van leraar in de theologie en onderrichtte vele jaren zijn jonge medebroeders.

Vanaf 1958 was hij de zorgzame magister van de broeders van de abdij en in 1959 werd hij prior. Naast zijn vele werk in de gemeenschap maakte hij graag tijd om een helpende hand te bieden in de pastoraal van de parochies rond de abdij en in de St. Janskliniek te Brussel.

In 1969 werd hem de parochie van O.-L.-Vrouw Boodschap te Meuzegem toevertrouwd. Met hart en ziel was hij een herder in deze landelijke gemeenschap. Niemand deed tevergeefs een beroep op hem en met toewijding werkte hij voor de verfraaiing van de mooie parochiekerk.

Naar menselijke berekeningen kwam er veel te vroeg een eind aan zijn werkzaam leven. Toen hij door een pijnlijke ziekte getroffen werd droeg hij vol geloof en overgave dit kruis tot het einde. Hoe graag hij ook nog vele jaren temidden van zijn parochianen was gebleven toch nam hij bewust en dankbaar afscheid om naar zijn Schepper terug te keren. Hij is rustig ingeslapen op de vroege morgen van 5 maart 1983.

Dankbaar voor alles wat hij betekende voor zijn familie, voor zijn inzet en grote liefde jegens zijn abdijsamenleving en voor zijn trouwe toewijding aan de parochie van Meuzegem hebben we samen Eucharistie gevierd in de abdijkerk van Grimbergen op donderdag 10 maart en hebben hem daarna te rusten gelegd op het abdijskerkhof.

Een plechtige dankdienst werd opgedragen in de parochiekerk van Meuzegem op zaterdag 12 maart.

God, wij danken U met heel ons hart, dat wij deze priester en vriend op onze levensweg hebben ontmoet. Wij danken U voor zijn leven, voor de liefde en de vriendschap die van hem zijn uitgegaan. Beloon hem voor dit rijkgevuuld priesterleven en geef hem een plaats in uw vaderhuis. Moge hij, die zoveel mensen heeft begeleid opweg naar U, nu zelf gelukkig zijn voor altijd.

Voor uw hartelijk meeleven danken de prelaat en de abdijsamenleving samen met de familieleden.

De Heemkundige kring BERLA betreurt ten zeerste zijn aktief en voorbeeldig medelid en biedt aan de familie, aan de kerkgemeenschap Meuzegem en aan de abdijsamenleving Grimbergen zijn innigste deelneming aan.

Gelukkig is uw lening minder zwaar om dragen

PERSONLIJKE LENINGEN EN FINANCIERINGEN

Zowel voor een financiering als voor een persoonlijke lening rekent het Gemeentekrediet aan zijn cliënten een minimumtarief aan. Om cliënt te worden, volstaat het een zichtrekening te openen, meer vragen wij niet.

Daarna hebt u zeer snel en zonder veel formaliteiten het gewenste bedrag in handen.

De agent van het Gemeentekrediet in uw buurt kan u daarover alle details geven en u de beste formule voorstellen.

Breng hem zeker een bezoek wanneer u ooit geld wil lenen. Hij zorgt ervoor dat de last van uw lening heel licht om dragen wordt.

Doyle Dana Bernbach 7

Gemeentekrediet

de bank op z'n best

J. Lombaerts

Agentschap MEISE

Brusselsestw 82

tel 269 11 93

T. Van Praet

Agentschap WOLVERTEM

Hoogstr 6a

tel 269 00 74